

DEMOKRATI
ER IKKE FOR
TILSKUERE!

Demokrati er ikke for tilskuere!

3 Jesus gjorde demokratiet til virkelighed

– leder

4 Demokrati som samtale

– besværlig og langsom

6 Kan dansk og vestligt demokrati overleve?

– demokratiets styrke og skrøbelighed

8 Sociale medier udviser de bånd, der binder os sammen

– en udfordring for demokratiet

11 Baptister og demokrati

– indflydelsen er gået begge veje

14 At undgå polarisering – hvad baptister kan lære om konflikter

– konflikt på en konstruktiv måde

16 Demokrati i blå uniform

– demokratisk læring hos spejderne

18 Opdragelse til demokrati

– om foreningsdemokrati i BBU

19 Navne

20 Sådan udfolder missionsarbejdet sig i Roskilde Baptistkirke

– serie om menigheders missionsarbejde

23 Læredag om inklusion i BaptistKirken

– første læredag efter Synoden blev afholdt

26 Tro det eller ej

– Bent Hylleberg bliver 80 år

– portræt af fødselaren

29 Hvad velsignelse betyder for mig

– serie om velsignelsens betydning

30 12 unge blev døbt

– glæde i Skjern

32 100 år i Afrika

– BaptistKirken gør klar til 2028

34 Fra mangel til muligheder

– lær at bruge det, du har

36 Kristendom og demokrati

– klumme

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 2, 2026 – 173. årgang

Forsidefoto: AI-genereret af Henrik Andersen

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 3: 10. juli. Deadline 11. maj.

Nr. 4: 9. oktober. Deadline 10. august.

Nr. 5: 11. december. Deadline 12. oktober.

- baptist.dk kan læses på www.baptist.dk.
- følg også bladet på Facebook.
- bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com

Jamie Lynn Cunningham
jamielynn.cunningham@yahoo.com

Mads Leth
tlf. 2972 7860, lethmads@gmail.com

Lone Møller-Hansen
tlf. 2347 4015, lm-h@outlook.dk

Renathe Zimmermann
tlf. 6165 2656, renathezimmermann@gmail.com

Gitte Elleby, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptistkirken.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven: Ole Engel

Grafisk design: pedersen & pedersen
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 2.800

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne.

Baptistkirken i Danmark

Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708 – mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed eller Sekretariatet. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 143 404 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Jesus gjorde demokratiet til virkelighed

Baptister var demokrater længe før, det politiske demokrati så dagens lys i nyere tid.

[≡] Lone Møller-Hansen og Bent Hylleberg

[📷] AI-genereret af Henrik Andersen

Baptister er pr. definition demokrater. Vores kirkesyn bygger på, at alle i Guds folk – menigheden – har samme rettigheder, pligter og ansvar. Det viser sig blandt andet ved, at menighedsrådet, hvor hvert medlem har én stemme, er menighedens øverste myndighed. I nogle menigheder udvikler det sig til »demokratur«, hvor det handler om at stemme sig til beslutninger. Faktisk en politisk degenerering af »kristent demokrati«. I de døbttes fællesskab talte man sig – med Helligånden som vejleder – frem til beslutninger, som man blev enige om. Det vidner det såkaldte apostelmøde i Jerusalem, det ældst bevidnede menighedsråd, om: »Helligånden og vi har besluttet ...«.¹

**DEMOKRATI
ER IKKE FOR
TILSKUERE!**

At alle er lige i menigheden betyder, at alle er brugbare – og principielt i lige grad valgbare – til tjenester alt efter udrustning med evner og nådegaver. Det kaldes »det almindelige præstedømme«. Eller bedre: »de døbttes præstedømme«. Efter dåben til Kristus er vi alle »i ham«, og derfor er vi ligeværdige »lemmer« på Kristi legeme, kirken. At nogle har evne til at lede, og at andre er gode til økonomi eller lovsang, ændrer ikke ved, at vi alle er lige værdige.

Denne lighed gik forud for det politiske demokrati blandt døberne på reformationstiden – de kendte i hvert fald ikke til politisk demokrati i 1500-tallet! Som baptister er vi »demokrater« på grund af teologien. Vi blev ikke først demokrater, efter det politiske demokrati så dagens lys i nyere tid – herhjemme i 1849, som det siges. Vores »demokratiske« kirkesyn er kristologisk motiveret!

Mon ikke også de politiske, vestlige demokratier har hentet deres inspiration i det kristne Vesteuropas virkningshistorie i samme grad som i politologien? Derimod blev de fleste kirkesamfund hierarkiske – uden at have lært ret meget af Jesus' forkyndelse om lighed »i ham«.

God læsning.

¹ Apostlenes Gerninger kap. 15, vers 28

Demokrati som samtale

Kongregationalismen har været den gennemgående organisationsform i danske baptistmenigheder. Den er besværlig og langsom – og til diskussion.

[≡] Britta Kornholt, cand.theol, lektor på Københavns Professionshøjskole
[📷] Brooke Cagle og Priscilla du Preez – Unsplash

Menigheden forstås som et fællesskab af Kristus-troende, som træffer beslutninger om menighedens ve og vel og fremtid i det lokale, forpligtende fællesskab. I en verden, hvor der er sprækker i tilliden til demokratiet, og de politiske poler er trukket endog meget skarpt op, kunne kongregationalismen være en profetisk røst.

Styreform og livsform

Overordnet kan demokrati forstås på to måder. For det første kan demokrati forstås som *en styreform*, hvor flertallet bestemmer – typisk gennem valg. Ordet stammer fra det græske *demokratia*, hvor *demos* betyder folk, og *kratos* betyder magt. Demokrati er altså folkets styre. Da hele folket sjældent er enige, er der tale om et flertalsstyre, som i moderne samfund fungerer som et repræsentativt demokrati, hvor borgerne vælger politikere, der træffer beslutninger for dem.

For det andet kan demokrati forstås som en *livsform*. Den tanke har især teologen Hal Koch været med til at formulere i Danmark. Efter anden verdenskrig var demokratiet tydeligvis

i krise. Bl.a. fordi Hitler var demokratisk valgt. Det blev tydeligt for enhver, at demokrati ikke kun er noget, man skal forholde sig til i valgår. Hal Koch mente, at hver generation må tilegne sig og forsvare demokratiet, ellers er der risiko for, at demokratiet overtages af despoter og magtmennesker. Demokrati er en fortløbende proces, der bygger på ligeværd, dialog og forhandling. Demokrati er i Hal Kochs optik ikke kun noget, der foregår i Folketinget, men også i hverdagen – i familien, i skolen, på arbejdspladsen og i menigheden.

Menighedens demokrati

I de fleste baptistmenigheder – ihvertfælde i min egen menighed, Lyngby Baptistkirke – går den kongregationalistiske demokratiske tænkning på de samme to ben, som beskrevet ovenfor. Der er nogle strukturer, som sikrer en demokratisk proces, hvor der vælges repræsentanter til menighedsrådet, og menighedsmødet er øverste instans. Og der er en livsform, hvor samtale og dialog er essentielt for fællesskabet. Menigheden er et

fortolkningsfællesskab, og derfor er samtalen om de bibelske tekster, tro og liv vigtig.

At leve med uenighed

I langt de fleste kristne menigheder siger man, at der skal være plads til alle. Derfor er vi også nødt til at arbejde med, hvordan vi kan leve side om side med de uenigheder, der måtte være. »We must learn to live together as brothers and sisters or perish together as fools,« sagde Martin Luther King Jr i marts 1964.¹ Hans udsagn er ikke blevet mindre aktuelt.

Værdifuld uenighed

At uenighed kan have en værdi i sig selv, understøttes af forskning fra den amerikanske jurist og adfærdøkonom Cass R. Sunstein. Hans studier viser, at mennesker finder det

» Demokrati er en fortløbende proces, der bygger på ligeværd, dialog og forhandling. «

Basisregler i en demokratisk dialog:

- tag afstand fra holdninger, ikke mennesker
- spørg og lyt, frem for at motivforske
- sig jeg og ikke du
- tolerér uenigheden og forskelligheden

»» Samtale og dialog er essentielt for fællesskabet. ««

følelsesmæssigt behageligt at være enige med den eller de grupper, man er en del af. Samtidig peger hans studier på, at grupper med fuld enighed ofte træffer mere ekstreme beslutninger, end det enkelte medlem egentlig kan stå inde for. Når alle antager, at andre allerede har delt relevant viden, bliver vigtig information ikke bragt frem – blandt andet af frygt for at miste status. Resultaterne fra hans

studier peger derfor i retning af, at uenighed kan være mere konstruktiv – også i et demokratisk samfund – end ukritisk konsensus.

Uenighed i menigheden

Det samme gælder vel også for en kristen menighed? En velfungerende menighed accepterer og anerkender flere perspektiver på samme sag, og derfor handler det ikke om at begrænse ytringer i menigheden, men om at styrke dem, og finde gode rammer, så alle kan og vil deltage i fortolkningsfællesskabet. I det per-

spektiv er uenighed ikke et problem, men et grundvilkår – og et tegn på et levende, demokratisk fællesskab, hvor dialog er det redskab, der kan bygge bro mellem mennesker.

Og ja – demokrati er både besværligt og langsomt.

1 Oversat: »Vi må lære at leve sammen som brødre og søstre eller forgå sammen som tåber.«

Kan dansk og vestligt demokrati **overleve?**

Vi overser let, at demokratiet er skrøbeligt – som en tynd porcelænsvase, der risikerer at gå i stykker, hvis vi ikke passer på den.

[≡] Ole Stavad

[📷] Folketingssalen: Christoffer Regild

Aldrig i min levetid har dansk og vestligt demokrati været mere udfordret end ligeså nu. I mørke stunder bliver jeg i tvivl, om vores vestlige demokratier kan overleve de kommende årtier. Årsagerne er mange.

Sociale mediers indflydelse

Da de sociale medier udviklede sig for ca. 20 år siden, så mange det som en vej til at styrke demokratiet. Det åbnede mulighed for, at »helt almindelige mennesker« kunne komme til orde.

I dag tror jeg, at de fleste erkender, at debattonen, misinformation og statslige og private magtgiganter kan bruge sociale medier til at manipulere store vælgergrupper. Fremover åbner AI – kunstig intelligens – for helt nye udfordringer med yderligere manipulation.

»Det åbnede mulighed for, at »helt almindelige mennesker« kunne komme til orde.«

Tech-giganternes frie spil

De teknologiske muligheder udvikler sig med en sådan hast, at de politiske rammer, som man forsøger at fastlægge for Tech-giganterne, ofte er forældede, når de bliver vedtaget i de langsommelige demokratiske processer. Nationale regler er oftest helt virkningsløse, de internationale organer er langsomme og landene har ofte stærkt modstridende interesser.

Derfor har Tech-giganterne næsten frit spil. Og deres interesse er primært at tjene mest muligt, uanset de menneskelige og demokratiske konsekvenser.

Formuerne hos de største tech-giganter har efterhånden fået en størrelse, som langt overstiger mange landes samlede nationalindkomst. Det øger deres magt yderligere, og spiller en selvstændig negativ rolle med bl.a. store donationer til de politikere, der støtter Tech-giganternes snævre særinteresser.

Ved indsættelsen af præsident Trump så vi alle de rigeste Tech-giganter stå på række. Det var et klart signal om, hvem der bliver lyttet mest til, og hvem der har størst indflydelse i USA. Man sidder tilbage med oplevelsen af, at de rigeste har været i stand til at »købe en

»De politiske partier er ved at dø af alderdom.«

præsident«, der er parat til at tilgodesee deres helt særlige interesser.

Et stort demokratisk problem

I Danmark og Europa er det et stort demokratisk problem, at de politiske partier er ved at dø af alderdom med stadigt færre medlemmer, der for hovedpartens vedkommende er langt oppe i årene. Det er ikke længere »moderne« at være medlem af et politisk parti, selv om de politiske partier altid har været det folkelige og demokratiske fundament for vores repræsentative demokrati.

Det betyder, at de demokratisk valgte forsamlinger risikerer at blive stadigt mindre repræsentative i forhold til den brede befolkning.

En umistelig rettighed?

Måske er det største problem, at de fleste opfatter vores demokrati som noget »velerhvervet« – en rettighed, som vi ikke kan miste.

Virkeligheden er tværtimod, at vi i Danmark og Vesten udgør et mindretal i verden, som nyder gavn af reelle demokratiske rettigheder. Og at reelt demokrati nærmest udgør en parentes i verdenshistorien. Derfor er demokrati noget, som vi skal passe på, hvis vi ikke skal risikere at miste det.

Hvordan gør vi så det?

Det findes der ikke noget godt og let svar på. Dog er der ingen tvivl om, at det første og vigtigste er en debat, hvor flere erkender, hvor store demokratiske udfordringer, vi står over for.

Jeg håber, at den erkendelse også på et tidspunkt vil indfinde sig i de seriøse medier.

»Derfor har Tech-giganterne næsten frit spil.«

Det vil være helt afgørende for at få skabt en debat, der virkelig kan flytte noget.

I første omgang en stor tak til *baptist.dk* for at rejse en virkelig vigtig debat. Demokrati kræver involvering. Det er det eneste sikre redskab til også at sikre et sundt pluralistisk demokrati for de næste generationer, hvor vi både kan lytte, respektere og anerkende hinandens forskellighed.

Ole Stavad

- bor i Brovst, men er opvokset i Saltum
- er bankuddannet og har været leder i bank og sparekasse
- var medlem af Folketinget for Socialdemokratiet i 27 år og minister i Nyrup regeringerne
- herefter folkevalgt i Jammerbugt Kommune og Region Nordjylland

Sociale medier udvisker de bånd, der binder os sammen

At have ret til sin egen opmærksomhed burde være en fundamental frihed. Men i dag er det langt fra tilfældet.

[≡] Emil Jul Hylleberg, stud.scient.pol. og SoMe-assistent på Berlingske
[📷] Robin Worrall og Julio Lopez, Rasheed Kemy – Unsplash

Den berømte politolog Giuliano Da Empoli har vist, at vi nu lever i »Rovdyrenes tid«. En tid, hvor magt er ret, og hvor populismen igen vinder frem. En ny epoke, hvor tech-giganter, milliardærer og politiske influencere forsøger at forme vores adfærd og samfund igennem de små skærme, vi alle har i lommen. Og de lykkes i høj grad med det.

Er vi teknologisk slavegjorte?

I dag mærker mange unge konsekvenserne af at være digitalt indfødte. Vi scroller løs på vores mobiler, og på de sociale medier alene bruger vi i gennemsnit over 2,5 time om dagen. Det sker til trods for, at 57 procent af os ifølge DUF's seneste unge-analyse gerne vil bruge mindre tid foran en skærm.

»» Mange af os taber kampen om vores egen opmærksomhed. ««

Vi står i en situation, hvor mange af os ikke er langt fra at have tabt kampen om vores egen opmærksomhed. I dag kan de fleste af os ikke se en film uden samtidig at tjekke Instagram hvert femte minut. Og dét at læse ti sammenhængende sider i en bog er for mange en bedrift at være stolt af.

Men oddsene er også imod os. For de sociale medier er ikke sociale længere. De er reklamefinansierede platforme, der er gearet til at udnytte vanedyr som os. Mod en hær af forskere, hvis mission er at fastholde vores opmærksomhed, er det ikke raketvidenskab, at så mange af os taber kampen om vores egen opmærksomhed. Kampen er langt fra jævnbyrdig.

Er ulemperne ved at tage over?

De sociale medier har selvfølgelig også meget godt at byde på, og vores digitale forbrug er hele tiden en afbalancering af fordele og ulemper. Men nu er vi efterhånden nået til et

punkt, hvor det er tydeligt, at ulemperne er ved at tage over.

For når støjen skrælles fra, står vi tilbage med nogle medier, der systematisk hijacker, analyserer og sælger vores opmærksomhed til højest bydende. Status er, at vi kun ser indhold fra profiler, vi følger – på platforme som Facebook og Instagram – omkring 5-10 procent af tiden. Hovedparten udvælger Facebook til os.

Men hvilken demokratisk fremtid ser vi reelt ind i, hvis vi ikke har kontrol over vores egen opmærksomhed? Hvis algoritmer, tech-giganter og politiske influencere mere eller mindre har kontrol over, hvilken information vi eksponeres for?

Da de sociale medier først brød igennem, fremstod de som en fantastisk og uskyldig form for ny, social infrastruktur. Men i dag ligner de ingenlunde det produkt, som tech-giganterne oprindeligt lokkede os med.

Hvad er problemet?

Udfordringen er, at de sociale medier systematisk skævvrider vores politiske landskab. Moderate stemmer får moderat plads, og ekstreme stemmer får ekstremt meget plads.

Til alle tider har mobiliseringen af fordomme spillet en stor rolle i politiske slagsmål. Men i dag har de sociale medier muliggjort det i et langt større omfang.

Ekkokamre har altid været et problem i den virkelige verden, men i den virtuelle er udfordringen eksploderet. Ligeså frigørende ekkokamre kan være for forfulgte minoriteter, lige så aktiverende kan de sociale medier fungere for nye ekstreme bevægelser.

Halve nyheder og polarisering

En af udfordringerne er, at jo mere individualiserede vores nyhedsstrømme bliver, desto mere udviskes vores referencerammer.

En ting er, at vi får mindre kulturelt tilfælles, når vi ikke længere ser de samme film, lytter til de samme sange eller læser de samme bøger. Men værre er, når vi ikke længere får de samme nyheder: når personaliserede algoritmer →

»» Udfordringen er, at de sociale medier systematisk skævvrider vores politiske landskab. ««

→ kun viser udklip, der fremhæver venstrefløjens skandaler og højrefløjens triumfer – eller højrefløjens skandaler og venstrefløjens triumfer. Resultatet er et verdensbillede uden farver og nuancer.

Politisk uenighed og kampen om vælgernes gunst er kernen i ethvert demokrati. Men i rovdynens tid fungerer algoritmerne som benzin på bålet, der forvandler sund debat til giftig polarisering.

Hvad er løsningen?

Tech-giganter som Google og Meta er magtfulde monopoler. Og magt korrupperer – specielt i fraværet af konkurrence. Derfor bør første skridt være at skærpe konkurrencelovgivningen og bane vejen for alternativer: vi skal pålægge tech-giganter et krav om interoperabilitet.

Interoperabilitet handler om at udveksle informationer, så forskellige virksomheder kan bygge ovenpå og forbedre hinandens teknologi, hvis det er teknisk muligt.

Interoperabilitet var et grundvilkår, da internettet blev født, og det var en af kerneingredienserne i Silicon Valleys opskrift på succes. I den periode vandt forbrugerne, og

virksomhederne var tvunget til at holde sig på dupperne. Men det er næppe tilfældet længere. I dag bruger mange af os Facebook, ikke fordi vi elsker produktet, men fordi prisen for at sige fra og finde en bedre platform er for høj.

Med interoperabilitet ville vi – som almindelige brugere – kunne forlade Facebook uden at miste hele vores netværk, profil og alle vores opslag. Vores data ville ikke længere være Facebooks ukrænkelige ejendom. Med interoperabilitet vil enhver anden virksomhed kunne konkurrere med Facebook om at

udbyde den bedste sociale platform. Og som forbrugere ville vi kunne vælge den, der passer os bedst, uden at miste alle vores sociale forbindelser.

Hvis vi skal vinde kampen om vores egen opmærksomhed, skal vi turde sige fra overfor tech-giganterne. Vi skal stille krav til dem. Ellers risikerer vi, at de sociale medier udvisker de bånd, der ellers binder os sammen.

»Politisk uenighed og kampen om vælgernes gunst er kernen i ethvert demokrati.«

Baptister og demokrati

Danske baptister fik betydning for etablering af demokratiet – og det danske demokrati har haft indflydelse på baptisterne.

[≡] Jens Lei Wendel-Hansen

[📷] Col.: OS. Zulmaury Saaved – Unsplash,

Thorkild Jensen, Folketinget.

» Jeg giver min Stemme, og vilde give tusinde Stemmer, om jeg havde dem, imod Forfølgelsen af de »gudelige Forsamlinger« og af »Giendørberne«, ikke fordi jeg har mindste Sympathi med nogen af Delene, men fordi det staaer soleklart for mig, at al Religions-Forfølgelse er uchristelig og antiluthersk«.

Ordene er N.F.S. Grundtvigs. De blev udgivet

i 1842 i pamfletten *Om Religions-Forfølgelse*. Anledningen til pjecen var den problematisering, som de danske baptister, siden de første blev døbt i Lersøen i København 1839, havde været udsat for, og som blandt andet havde ført til baptistlederen P.C. Mønsters fængsling først i 1840 og flere gange senere.

» Det var ikke, fordi man nærrede sympati for baptisternes dåbssyn. «

Tvangsdåb eller religionsfrihed

Danmark havde ikke religionsfrihed. Staten var forpligtet på den lutherske tro. Derfor anlagde J.P. Mynster, den lutherske statskirkes biskop over Sjælland, den politik, at baptistbørn skulle tvangsdøbes. Det skabte intern splid i statskirken og en af biskoppens sognepræster nægtede at tvangsdøbe baptisternes børn. Det var P.C. Kierkegaard, Sørenns storebror.

På den måde blev baptisterne centrum i den danske strid om religionsfrihedens grænser. →

»» Man [kunne] ikke stille sig til dommer over andre menneskers samvittighed. ««

→ Det var ikke, fordi man nærrede sympati for baptisternes dåbssyn. Årsag til modstanden var den opfattelse, at man ikke kunne stille sig til dommer over andre menneskers samvittighed, og det var samvittigheden, der ledte folk til at dyrke Gud på den måde, de ville. Et synspunkt, som ikke mindst Grundtvig gjorde opmærksom på.

Affæren ledte til, at statskirkens trosforpligtelse for alvor blev problematiseret. Til tvangsdåben spurgte den liberale avis *Fædrelandet* i 1845 retorisk:

»Hvor bliver altsaa Statskirkens, eller overhovedet Kirkens Berettigelse til at anvende den omtalte Tvang? Hvor paa grunder den sig? Hvormed vilde den forsvare at paakalde Statens borgerlige Magt til at trænge ind i Baptisternes Huse, fratage dem deres Børn, og med Politimagt opstille dem ved Døbefonten, til Miskjendelse for dem selv, Folket til et Skuespil, til at gjøre en saadan Daab latterlig for Mange og udsætte Adfærden ved Barnedaaben i det Hele for at tabe af dens Agtelse?«

Retten til at følge sin samvittighed

Samvittighedsfriheden havde længe været en varm kartoffel i statskirken. Også på landet var der i de første årtier af 1800-tallet blevet etableret husmenigheder, som insisterede på at synge Kingo og Brorson i stedet for 1800tallets nyere kedelige fornuftsprægede

salmer. Statskirken havde flere steder sat ind overfor husmenighederne. Nu fik skruen endnu et nøk.

Demokrati og samvittighedsfrihed

Betydningen af den kamp for samvittighedsfrihed kan dårligt overdrives i udviklingen af det danske demokrati. Den løsrev den jævne mand fra overklassens tænkning på hans vegne, og den skabte grobund for den danske Venstre-bevægelse, der ønskede en så udbredt frihed og valgret som muligt. Den kirkelige frihed forblev central for Venstre-bevægelsen langt op i tiden. I 2023 meldte Birthe Rønn Hornbech sig fx ud af Venstre, fordi man efter hendes opfattelse havde gjort vold på den kirkelige frihed ved at afskaffe Store Bededag som helligdag.

Revolution i Europa – og Danmark

Da revolutionerne skyllede ind over Europa i 1848, fik vi også vores egen omvæltning i Danmark, og med frihedsrettighederne i Danmarks Riges Grundlov i 1849 kom også religionsfriheden. Mens de gamle embedsmænd så en fare i, at den kirkelige frihed blev for stor, satte læreren og forfatteren Frederik Barfod i Den Grundlovgivende Rigsforsamling sin lid til, at det nye ministerium for kirke og undervisning »altid og øieblikkelig vil føle det Upassende og Anstødelige i [at] true Præsten

til at døbe Børn, navnlig Baptisternes Børn, imod hans Samvittigheds inderlige Overbeviisning om Daabens Betydning«.

Forfølgelsen af baptisterne blev med andre ord et af de brækjern, som bandede vejen for friheden, og med Grundloven i 1849 blev baptisterne forfølgelsen kvit.

Frihed, ansvar og demokrati

Den kamp for samvittighedsfrihed, som også baptisternes eksistens og rettighedskamp var en del af, gjorde det muligt for jævne folk at stille krav til øvrigheden om bedring af deres egne forhold. Den udvikling gjorde på lang sigt både bondebevægelsen og arbejderbevægelsen mulige i Danmark, og medvirkede også til en vedvarende udvidelse af valgretten. Uden den vilje til at tage sig selv og sine egne forhold og problemer alvorligt, ville demokratiet ikke have eksisteret i den nuværende form.

Baptisterne nød også godt af samvittighedsfriheden, og i tidens løb har baptister blandet sig i den danske politiske debat, ladet sig opstille til valg – også til det seneste folketingsvalg – har fået pladser i byråd og Folketing og endda siddet på ministertaburetter. Dermed har man også fået bekræftet, at baptister har valgt at bruge friheden præcis lige så forskelligt, som alle andre bruger den.

»» Samvittighedsfriheden havde længe været en varm kartoffel. ««

»» Forfølgelsen af baptisterne blev med andre ord et af de brækjern, som banede vejen for friheden. ««

**Jens Lei
Wendel-Hansen**

- ph.d. i historie og seniorforsker ved Center for Grundtvigforskning, Aarhus Universitet
- medlem af Korskirken, Herlev

At undgå polarisering

– hvad kirken kan lære om konflikter

Ved siden af min præstegerning har jeg i mange år arbejdet med at hjælpe ledere – i kirker og virksomheder – til at blive bedre til at kommunikere og skabe stærkere relationer.

[≡] Ulrick Refsager Dam, præst i Kløvermarkskirken og ledelsescoach
[📷] Eric Prouzet og Fethi Benattallah – Unsplash

Virkelig mange kirker kæmper med at håndtere konflikter på en god måde. Og det er egentlig lidt paradoksalt. For kirken burde være det sted i verden, hvor vi var bedst til netop det og i stedet mødes i kærlighed. Alt for ofte sker det modsatte. Små uenigheder vokser. Positioner bliver skarpere. Samtaler bliver til fronter. Og langsomt mister vi følelsen med hinanden.

Jeg kan ikke fortælle dig, hvordan du undgår, at der opstår konflikter i kirken. Konflikter

opstår altid, hvor mennesker mødes. Det kan være i diskussioner om lovsang og liturgi. Om retning og vision. Om teologi. Eller bare forskellige måder at være kirke på.

Konflikter er en naturlig del af det at være et fællesskab. Det er et tegn på, at vi er engagerede og passionerede omkring en fælles mission. Spørgsmålet er derfor, hvordan vi kan være i konflikter på en konstruktiv måde – uden at miste hinanden.

What Would Jesus Do?

Lad os begynde med at kigge til Jesus. Han undgik ikke konflikter. Tværtimod. Han gik ind i dem.

Men Jesus gjorde det altid med relationen som første prioritet. Han stillede spørgsmål. Han lyttede. Han vendte perspektiver. Og igen og igen flyttede han fokus fra at få ret til at genoprette relationer. Det skal vi lade os inspirere af, så konflikthåndtering ikke bare bliver en praktisk disciplin, men en del af vores discipelskab.

Det vigtigste, vi skal huske, er, at konflikter er tegn på, at vores fællesskab lever. For når mennesker clincher, betyder det, at de er engagerede og passionerede om vores fælles mission. I stedet for at se konflikter som modstand kan vi begynde at se dem som invitationer. Invitationer til samtale. Til forståelse. Til at komme tættere på hinanden.

Konflikthåndtering

Her er mine fem bedste råd til at navigere sundt i konflikter og komme videre med en styrket relation.

1. Lyt for at forstå, ikke for at svare

Oftentimes lytter vi, mens vi forbereder vores svar. Vores mål i konflikthåndtering er at lære fra

den andens perspektiv. Prøv i stedet at lytte med det ene mål at forstå den anden.

2. Spejl det, du hører og spørg ind

I stedet for at forsvare dig, så vær nysgerrig. En enkel måde at gøre det på kunne være: »Jeg hører dig sige, at ... Hvordan oplever du det?«. Det skaber ro og viser, at du faktisk lytter.

3. Anerkend følelsen og engagementet

Du behøver ikke være enig for at anerkende den anden: »Jeg kan godt forstå, at det her betyder noget for dig. Tak for at engagere dig i processen.« Anerkendelse nedbryder polarisering og genopbygger relationer.

4. Find et fælles fodslag

Flyt samtalen fra »dig mod mig« til »os sammen om noget, vi skal finde ud af«. Det er ikke din ambition imod min. Det er vores fælles ambition om at skabe noget fantastisk her i vores menighed. Hvordan kan vi samarbejde om det?

»Jeg kan ikke fortælle dig, hvordan du undgår, at der opstår konflikter i kirken.«

»I stedet for at se konflikter som modstand kan vi begynde at se dem som invitationer.«

5. Sæt relationen over det at få ret

Hvis du får ret, men relationen slår revner, så er du taberen. Det betyder ikke, at vi skal give køb på alle vores holdninger. Vi skal bruge vores engagement og viden til at berige hinanden, ikke til at bekrige hinanden.

Det er ikke nemt

Det kan lyde meget enkelt, men vi ved alle, at det ikke er nemt. At være god til at håndtere konflikter kræver, at vi giver afkald på behovet for at vinde og have det sidste ord. At vi giver afkald på vores ego og behovet for at blive bekræftet.

Midt i uenigheden

Jesus kalder os ikke til at være enige om alt eller til at få ret. Jesus kalder os til at elske hinanden midt i uenigheden. Kirken skal være et sted, hvor mennesker kan tænke forskelligt, tro forskelligt, mærke forskelligt – og stadig høre til.

Lige dér ligger vores stærkeste vidnesbyrd. Ikke i vores enighed. Men i vores kærlighed til hinanden!

Demokrati i blå uniform

Både lokalt i patruljerne og på Førerstævnet bliver spejderne involveret i en demokratisk læring

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Jacob Pihl, DBS

Danske Baptisters Spejderkorps mærker i disse år, hvad det vil sige at opdrage unge mennesker i en demokratisk organisation. Både lokalt i spejderkredsene og i korpset. »Vi er en forening«, forklarer spejderchef Tue Sandbæk og fortsætter: »Ifølge vedtægterne tages beslutninger med simpelt flertal. Førerstævnerne er demokratiske. Når man fylder 15 år, kan man stemme.

»Førsteholdet« er for dem, der er med til førerstævnet første gang – en introduktion, altså en slags undervisning i demokrati. Det giver den enkelte medbestemmelse fra de er helt unge. Og så er det dejlige ved demokrati, at vi gerne må være uenige, men man må bøje sig for beslutningerne, når de er taget – i respekt for det, der er truffet beslutning om.«

I samtalen med ham om spejderne og demokrati bliver vi enige om, at allerede i patruljerne oplæres spejderne i demokrati. Hvis patruljeføreren lytter til spejderne, og de

sammen træffer en beslutning, så er det jo en form for opdragelse til demokrati. At lytte til de andres stemme og selv tage stilling, som der står i spejderloven, er oplæring i demokrati«, tænker Tue højt.

»Førerstævnerne er demokratiske. Når man fylder 15 år, kan man stemme.«

» Allerede i patruljerne oplæres spejderne i demokrati.«

To svære år

Tue og det korpusråd, som Førerstævnet valgte i 2024, har styret det lille spejderkorps siden da. Det er lykkedes for korpset igen at blive berettiget til DUF-tilskud, da man er kommet over 500 medlemmer under 30 år. Faktisk 542 spejdere. »Det fortjener kredsen ros for. Det er jo dem, der virkelig har gjort sig synlige«, understreger Tue.

Førerstævnet i 2024 besluttede at fortsætte som selvstændigt spejderkorps. »Det var en stor beslutning. Der var mange følelser indblandet. Vi var igennem to afstemninger. Der var to arbejdsgrupper. Den ene foreslog en sammenlægning med et større korps, og det var mest vidtrækkende. I første afstemning var der én stemme, der var ugyldig, og forslaget faldt. Lige efter havde vi endnu en afstemning om at bevare korpset og gøre det bæredygtigt. Det var der ca. 77 pct. opbakning til«, fortæller Tue, og han fortsætter: »Vi, der har siddet i korpusrådet de sidste to år, ville jo det her.«

Fremtiden

I år var der igen et forslag til Førerstævnet om at nedsætte en arbejdsgruppe, der skulle lave

en aftale med enten KFUM-spejderne eller Det Danske Spejderkorps om en sammenlægning. Tanken er, at baptistspejderne skal være en division eller et distrikt under det større spejderkorps og dermed bevare sit fællesskab og sin identitet som baptistspejdere. Lejrcenteret Øksedal skulle indgå i aftalen som et distriktspejdercenter. Forslaget var stillet af Herlev og Københavns kredse og begrundes med, at førerne kan bruge kræfterne i spejderkredsen sammen med spejderne i stedet for at drive en landsorganisation. Samt at der kan trækkes på flere ressourcer i et større spejderkorps.

Tue fortæller: »Førerstævnet havde stor debatlyst, selv de nye førstegangsdeltagere deltog. Lørdag var man nødt til at stoppe debatten og udsætte afgørelsen til søndag. Da var der stadig 20 på talerlisten. Forslagsstillerne kom med et ændringsforslag, fordi korpusrådet havde sagt, at de ikke ville genopstille, hvis forslaget blev vedtaget. Det nye forslag var uden tidsbegrænsning, men korpusrådet fastholdt, at vi ikke kan arbejde med en sammenlægning, for det er ikke det, vi ønsker. Det er vi ikke de rette til, og det er ikke det, vi har arbejdet med de seneste to år.

Forslaget faldt med stemmerne 27 for og 62 imod, 1 blank og 1 ugyldig stemme, i alt 91 stemmeberettigede.«

»Derpå blev der valgt et fuldtalligt korpusråd – for første gang i flere år. Som korpusråd vil vi forsøge at samle og inkludere kredsen i korpsets fremtidige udvikling«, slutter Tue, der blev genvalgt som spejderchef.

Spejderne

DBS er i forvejen tæt knyttet til de andre spejderkorps. Spejderchefen er med i bestyrelsen for *Spejderne*, der er en forening af de fem danske spejderkorps. Baptistspejderne er »lillebror« i det fællesskab: »Vi har en bestyrelse med to repræsentanter fra hvert af de fem spejderkorps uanset størrelse. I teorien skulle vi alle have lige stor indflydelse på de fælles beslutninger. Spørgsmålet er bare, om vi er lige gode til at benytte vores stemme«, siger Tue Sandbæk selvransagende.

Danske Baptisters Spejderkorps, DBS:

- 816 medlemmer
- 18 spejderkredse
- Spejderchef Tue Sandbæk

Korpusrådet 2026.

Opdragelse til demokrati

BBU-formand: »Foreningsdemokratiet er presset. Vi har en særlig rolle i at være med til at løfte den demokratiske tradition.«

[☰] Lone Møller-Hansen

[📷] Private

Sebastian Bækgaard er ny formand for Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund, BBU. For ham er den demokratiske dannelse en vigtig bestanddel af at være et kristent børne- og ungdomsarbejde. Han siger: »Deltagelsen i foreningsdemokratiet er presset. Vi har helt klart som ungdomsforbund en særlig rolle i at være med til at løfte den demokratiske tradition, som vi bygger på, og give den videre til de næste generationer.«

Sebastian forklarer: »For os i BBU er den demokratiske dannelse og opdragelse vigtig.

Som forbund hviler vi på baptistisk tradition, hvor demokrati

og mulighed for at ytre sig er central.«

Bliver hørt i DUF

»Vi er også støttet af DUF, Dansk Ungdoms Fællesråd, og her er den demokratiske dannelse også helt central. Vi gør noget ud af at være repræsenteret, så BBUs stemme også bliver hørt i den demokratiske samtale på et højere og nationalt plan. Derfor er vi – både på baggrund af vores baptistiske tradition og vores organisering – meget bevidste om den demokratiske rolle, vi har og skal have.«

I BBU er der flere konkrete tiltag, hvad angår demokratisk kultur. Først og fremmest er det noget, som fylder i BBUs ledelse.

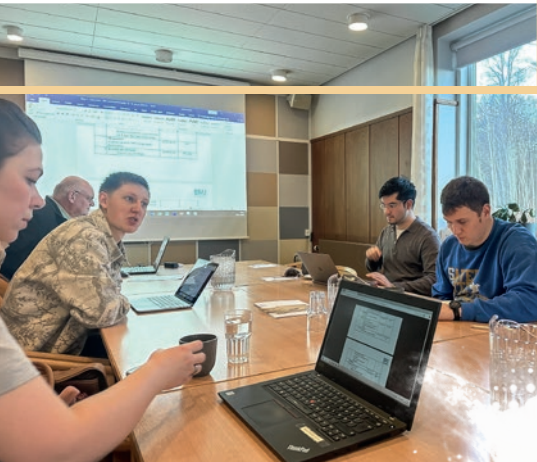
Delegerede

»I september 2025 ændrede vi vores vedtægter til at have delegerede, og vi forsøger at presse på for at forpligte alle lokalforeninger til at deltage i vores landsmøder. På den måde vælges vi som ledelse med størst muligt demokratisk mandat og legitimitet.«

Desuden bruger BBUs sekretariatsleder, Bo Lundgaard, en del tid på at understøtte

»» Vi har en særlig tradition for at løfte den demokratiske tradition, som vi bygger på, og give den videre. ««

»» Derfor er vi meget bevidste om den demokratiske rolle, vi har og skal have. ««

lokalforeningerne. Han besøger dem, som har behov for hjælp og støtte til fx at afholde generalforsamling, og introducerer den danske demokratiske foreningstradition. Det er vigtigt, fordi en stor del af BBU's lokalforeninger efterhånden er burmesiske.

»På den måde er vi med til at holde BBU-lokalforeninger op på de demokratiske krav og forventninger, der er til forbund og foreninger som vores«, siger Sebastian afsluttende.

Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund, BBU:

- 1323 medlemmer under 30 år
- 218 medlemmer over 30 år
- 27 lokalforeninger
- Få landsmedlemmer

Navne

Døbte

Tølløse

01.03.2026:
Alberte Skårhøj Jensby, f. 30.05.2010
Anton Lerstrup Hylleberg, f. 18.10.2011
August Hylleberg, f. 15.06.2011
Marvin Offenbergh, f. 09.05.2012
Armi Kataronge, f. 30.03.2009
Ezekiah Kataronge, f. 29.04.2011

Østervrå Frikirke

30.11.2025: Lillian Andreasen, f. 22.11.1962

Optaget

Roskilde

06.01.2026:
Jørgen Larsen, f. 27.08.1961
07.01.2026:
Magdalene Ruth Dorene (Marleen) Frost, f. 06.04.1955
08.01.2026:
Lene Levin Delfs Andersen, f. 27.01.1967
Claus Delfs Andersen, f. 22.03.1962
22.01.2026:
Preben Olsen, f. 24.10.1956
Grith Brask Olsen, f. 02.09.1957
08.02.2026:
Mariann Uhrlund Wille, f. 20.04.1975
Lisa Brask Kærsmose, f. 11.12.1985
Michael Brask Kærsmose, f. 24.12.1985
19.02.2026:
Marie (Mie) Zielke Jensen, f. 20.03.1947
Mogens Oskar Rolf Jensen, f. 12.10.1931
18.03.2026:
Karina Roholte Befeld, f. 02.04.1969
Christoffer Munk Andersen, f. 07.07.1993

Frikirken i Sæby

11.09.2025:
Carsten Jensen, f. 19.01.1993
Sara Korsgaard, f. 07.09.1981
16.09.2025:
Hanna Jacobi, f. 05.11.1965
Rebecca Jacobi Knutzen, f. 06.08.1991

Tølløse

22.11.2025:
Maj-Britt Køppen Andersen, f. 10.04.1979
01.03.2026
Christian Libak, f. 12.03.1957
Birgitte Libak, f. 11.10.1956

Døde

Korskirken

Jenny Riis Madsen, født 14.04.1937,
døbt 18.11.1951 i Kristuskirken, døde 08.03.2026

Odense

Mogens Saxtorph, født 25.09.1936,
døbt 19.12.1950 i Købnerkirken, døde 06.08.2025

Silkeborg

Kirsten Sørensen f. Toldam, født 01.03.1928,
døbt 27.09.1942 i Kristuskirken, Kbh., døde 12.02.2026

Sindal

Anker Heilesen, født 17.01.1933,
døbt 01.01.1949 i Mosbjerg, døde 24.11.2025

Østhimmerland

Arne Jensen (Randers), født 09.06.1938,
døbt 06.05.1955 i Brønderslev, døde 05.01.2026

Sådan udfolder **missionsarbejdet** sig i Roskilde Baptistkirke

Vi har flere gange været i Burundi. Vi oplever ofte, at vi får mere igen, end vi giver.

[≡] Hanna og Jakob Vagner,
Baptistkirken Roskilde
[📷] Private

I sommer var vi ni fra Roskilde Baptistkirke, som bl.a. besøgte Rubura, Musema og Kirundo. I Rubura blev vi den første aften mødt af et meget bevægende syn, da vi gik efter lyden af trommer og sang i den nærliggende kirkesal.

Menighedens 25 forbedere havde lagt måtter ud, smidt skoene og dansede, bad og sang for Herren i et hjørne af salen. Midt i ekstrem fattigdom, altødelæggende korruption og et de facto diktatur proklamerede de, at Jesus er Herre, og at Hans kærlighed altid vinder til sidst!

Sådanne oplevelser indrammer international mission på fornemste vis. Vi kan komme med gode folk, vigtig viden og relevante ressourcer, men sandheden er, at vi ofte får mere igen, både når det gælder tro, bøn, udholdenhed, familie og fællesskab.

Missionsarbejde er win-win, og vi oplever en stor velsignelse gennem vores engagement.

»» Sandheden er, at vi ofte får mere igen, både når det gælder tro, bøn, udholdenhed, familie og fællesskab. ««

Hvert år investerer Roskilde Baptistkirke en kvart million kr. i Burundi og Honduras, og vi sender til stadighed teams ud til begge lande for at holde liv i visionen i vores menighed. På rejserne forsøger vi altid at have unge med for at give hjertet for mission videre til næste generation.

Bekæmpelse af uretfærdighed

Ved at støtte lokale menigheder er vi med til at bekæmpe uretfærdighed på lokalt og nationalt niveau. I Honduras støtter vi projekt Timoteus, der arbejder med mentorordninger for tidligere børnehjemsbørn, *Youth for Honduras*, der arbejder på værdige liv for børn og unge og *Association for a More Just Society*, der modarbejder korruption på et strukturelt niveau.

I Burundi arbejder vi bl.a. med udgivelse af en læringsapp for fødselshjælpere, udgivelse af teologiske bøger på lokalsproget, undervisning på præsteskolene, sundhedsorienteret forskning, støtte til menighedsplantninger og støtte til udstødte stammer.

Mission i Danmark

Herhjemme yder vi missionsbistand bl.a. gennem fast økonomisk støtte til en menighedsplantning i Nakskov. Derudover mødes folk fra Roskilde her i kirken bl.a. til familienetværk,

gospelkor, legestue og flere andre samlinger i løbet af ugen for børn, unge, voksne og ældre. Søndag eftermiddag mødes en større gruppe ukrainere til gudstjeneste og fællesskab.

Oplevelserne tvinger os

Bedemødet i Rubura endte med, at teamet måtte smide skoene, danse og bede sammen med vores burundiske trossøskende. Det var ikke noget kønt syn, men det er oplevelser, der altid vil være i vores hjerter, og det »tvinger« os til at blive ved med at rejse midler, sende teams og investere i mission.

Besøg på fødeklinikken.

Victorias møde med Burundi

At være til stede i et af verdens fattigste lande er svært at beskrive. Jeg var i sommer i Burundi med et team fra Roskilde Baptistkirke.

[≡] Victoria Zielke Johannsen

[📷] Private

Trods min bevidsthed om fattigdom og uretfærdige forskelle, og min forforståelse – der bl.a. kom fra bemærkninger som »husk på de sultne børn i Afrika« eller »husk at være taknemmelig for det, du har« – var det en øjenåbner at se en virkelighed, der var så langt fra min hverdag i Danmark. Jeg så elendigheden, de støvede veje, huse bygget

af jord, motorcykler med fem mennesker – og børn, der bar spædbørn langs farlige veje. Men at møde menneskene, fællesskabet, næstekærligheden og troen på Jesus var så berigende, at jeg dagligt længes efter at komme tilbage.

At dele vælling ud

Den første aften i Rubura var vi med til at dele vælling ud til børn og kvinder, som stod i en lang kø med deres små kander for at få to →

» Midt i ekstrem fattigdom, altødelæggende korrupsion og et voldsomt diktatur proklamerede de, at Jesus er Herre. «

Jakob Vagner underviser på præsteskolens.

Victoria i Burundi.

»» Deres tro giver dem så meget glæde og mening, at den sejrer over elendigheden. ««

→ kopper vælling, nok til to dage. Overalt hvor jeg kiggede, blev mit blik mødt af sultne mennesker, bare fødder og bedende øjne, der kiggede langt efter mere vælling. Jeg havde svært ved at holde tårerne tilbage og følte, at jeg ved min blotte tilstedeværelse som *muzungu* – en »fremmed« – fra Danmark hoverede med min velstand over for dem, som ingenting ejer.

Det vildeste bedemøde

Men den aften blev vi vidne til det vildeste bedemøde, hvor Guds nærvær ikke var til at tage fejl af. Lovprisningen af vores Far i himlen var enestående. Der blev bestemt brugt mere energi på dans og sang end den, der kom

fra en lille kop vælling, og jeg er overbevist om, at deres tro giver dem så meget glæde og mening, at den sejrer over elendigheden. Smukkest af alt var, da jeg fandt ud af, at deres lovprisning blot var udtryk for taknemmelighed over, at solen var stået op den dag.

Fokus på Gud

I Burundi lærte jeg, hvordan ydmyghed og hengivenhed til Gud, kan få alle ud af det mørke, som omgiver dem. Ved bedemødet i

Rubura blev der rettet fokus mod det hellige, det evige – fremfor imod udfordringerne lige foran dem. Jeg beundrer menneskene i Rubura for, at de formår at rette fokus mod Gud og skabe rum til dans og lovsang, selvom de er blandt de dårligst stillede mennesker i verden. Det vil jeg huske på, når jeg synes, at 3.g er hård. Som mine venner i Burundi, husker jeg, at der er uendelig glæde og styrke at finde i troen, og at man formår alt i Ham, der giver kraft.

»» Jeg så elendigheden. ««

Teamet fra Roskilde besøger Batwa.

Den første læredag efter synoden blev afholdt i Korskirken i Herlev i januar 2026. Emnet var synet på LGBT+ personer og ledelse.

[≡] Mads Leth

[📹] Astrid Melkær Andersen

Læredagens emne var BaptistKirkens forhold til LGBT+ personer og ledelse – altså den helt store knast i udkastet til BaptistKirkens kommende værdier, punkt 4c, som under synoden i 2025 blev præsenteret således: »Derfor vælger og engagerer vi mennesker på alle niveauer nationalt baseret på deres gaver og kvalifikationer uafhængigt af køn, etnicitet, handicap, seksualitet.«

Men spørgsmålet lurer: skal ordet »seksualitet« med? Skal det ikke med? Og udvælger vi nu også kun på baggrund af kvalifikationer og gaver? Og hvem er »vi« for øvrigt? Er det alle menigheder i BaptistKirken eller kun nogen? Spørgsmålene er mange, og svarene sandsynligvis få eller i hvert fald svære at komme med! →

»» Men spørgsmålet lurer: skal ordet »seksualitet« med? Skal det ikke med? ««

→ Læredagens indhold

Til læredagen i Korskirken var der 80 deltagere, og man havde inviteret to eksterne oplægsholdere: Johannes Hansen fra Apostolsk Kirke og Jørgen Thaarup fra Metodistkirken til at fremlægge deres syn på sagen, hvorefter fire baptister hver fik 25 minutter til at præsentere udvalgte perspektiver efterfulgt af opklarende spørgsmål fra opponenter og fra tilhørerne i salen. På www.baptist.dk kan man læse Henrik Andersens reportage fra læredagen og på BaptistKirkens *Youtube*-kanal kan man finde videooptagelser af oplæggene og lytte til de mange gode argumenter for forskellige positioner.

Målet: at forstå hinanden

I indledningen til læredagen udlagde Bodil Højbak Møller, vores generalsekretær, Christen Kolds ord om, at »Træde varsomt, for her bliver mennesker til«, som en opfordring til og påmindelse om, at bag de forskellige teologiske positioner står ikke blot argumenter og bibelvers,

»Bag de forskellige teologiske positioner står mennesker med tro, erfaringer og sårbarhed.«

men mennesker med tro, erfaringer og sårbarhed. Målet med læredagen var derfor ikke at vinde en debat, men at forstå hinanden. Med henvisning til Jesus mindede Bodil forsamlingen om kaldet til sagtomdighed og ydmyghed.

Sagens kerne er bibelsynet

Debatten om inklusion – eller mangel på samme – af LGBT+-personer i kirkens lederskab er nu heller ikke en debat, der lader sig vinde eller tabe, for sagens kerne er, når alt kommer til alt, bibelsynet. Jeg vil tro, at vi alle kan blive enige om, at Bibelen er verdens vigtigste bog, men hvordan vi læser den, er der ikke enighed om, heller ikke i et ganske beskedent kirkesamfund som BaptistKirken.

Jeg bryder mig ikke om at kategorisere forskellige personers eller menigheders bibelsyn og sætte etiketter på, om de er konservative

eller liberale, klassiske eller moderne. Det er tomme og relativt meningsløse varediklater uden egentlig substans, og de bidrager ikke positivt til samtalen i fællesskabet. Under alle omstændigheder er vi vel alle enige om, at den allervigtigste ingrediens i opskriften på værdierne i BaptistKirken må være noget i stil med

»Målet med læredagen var ikke at vinde en debat, men at forstå hinanden.«

den første af de otte teser, vi vedtog i 2023:

»Vi er et fællesskab af menigheder, der sammen med alle kristne bekender troen på Gud som Far, Søn og Helligånd, der skaber, frelser, giver liv og vejleder. Vi tror, at Gud fuldt ud har åbenbaret sig i Jesus Kristus og igennem Helligånden fortsat åbenbarer sig.«

Frihed til fællesskab trods uenighed

Måske bruger vi i virkeligheden alt for mange kræfter på at definere vores uenighed, mens vi næsten tager vores enighed for givet. Vi bekender den samme Kristus, læser den samme Bibel og ønsker den samme kirke fyldt af Åndens frugter – og alligevel taler vi undertiden, som om netop knasten i punkt 4c, inklusions-spørgsmålet, afgør alt.

Den oplagt største udfordring er derfor ikke, at vi er et uenighedsfællesskab, men at vi gør uenigheden langt større, end den behøver være. Hvis samtalen bliver en kombineret bibelsyns- og identitetskamp frem for en fælles søgen efter det, vi er enige om, mister vi noget meget væsentligt baptistisk: friheden. Friheden er jo noget helt særligt baptistisk, både kirkehistorisk og teologisk. Frihed er en helt unik DNA-streng i BaptistKirkens genetik.

På læredagen i Korskirken problematiserede de to eksterne oplægsholdere Johannes Hansen fra Apostolsk Kirke og Jørgen Thaarup fra Metodistkirken begge baptisternes store forkærlighed for kongregationalismen, menighedernes selvstyre, hvorom de to herrer – i al venskabelighed – ikke havde meget positivt at sige.

»Sagens kerne er, når alt kommer til alt, bibelsynet.«

Man kunne have lyst til at læse Børge Andersens digt fra 1975 for dem:

Frihed

*At være baptist
er det frieste i verden.*

*Det er at tro på Gud,
så jeg frit bøjer mig
for hans almagt.*

*Det er frit
at følge Jesus Kristus.*

*Det er af egen fri vilje
at lade sig døbe
på hans befaling.*

*Det er at leve
og foldes ud
sammen med hans folk
i Guds børns
umistelige frihed.¹*

Ved læredagens afslutning opsummerede Pia Duebjerg Andersen fra ledelsen, at deltagerne gik klogere hjem, end de kom. Fuld teologisk enighed blev der ikke nødvendigvis skabt, men måske blev der lagt et lille fundament for at kunne blive ved med at tale sammen. Det håber jeg er sandt.

¹ Børge Andersen: »Det som livet er«, Aalborg 2015

Tro det eller ej – Bent Hylleberg bliver 80 år

BaptistKirkens historiker vidste fra han var meget ung, at han ville være præst – men han havde lettere ved at undervise.

[≡] Lone Møller-Hansen
[📷] Bent L. Hansen m.fl.

Bent Hylleberg er af den største danske årgang. I 1946 fødtes 91.000 børn. Hans forældre blev gift i 1944 og ville ikke have børn, før krigen var slut. Så kom tvillingerne Asger og Bent. Tre år senere kom Carsten – ABC.

I Hvorupgaard nord for Nørresundby blev Bents økumeniske sindelag skabt. For de søndage, hvor Indre Mission og KFUM & K ikke havde søndagsskole, lagde baptisterne Marie og Peter Krabbe hjem til. Sådan blev der søndagsskole for børnene hver søndag ...

Bents far var ansat ved statsbanerne, så familien flyttede en del rundt. Teenage-årene var i Østhimmerland. Bent cyklede gerne 18 km til ungdomsmøde i Vårst, for dér traf han Bodil – »og så havde jeg jo set »min pige!« – inden andre 18 km hjem igen.

Lægprædikant

»Jeg har vidst fra jeg var helt ung, at jeg ville være præst. Asger og jeg var på lægprædikantkursus, da vi var 18 år. Som student i 1966 tog

jeg direkte til Baptistkirkens Teologiske Seminarium i Tølløse.«

I 1969 kom han til Århus, hvor han læste videre på Århus Universitet. Samtidig var han ulønnet ungdomspræst i Århus menighed. Menighedens præst flyttede i eget hus, så Bodil og Bent fik en præstebolig, mens de begge læste, hun til lærer. I 1975 blev Bent menighedens præst. Dog blev han først militærnægter på kirkens kontor: »Det hele blev en vældig god indgang til præstejobbet.«

Bent husker tydeligt sin ilddåb: »Det var min første begravelse, en 12-årig spejderpige, der blev trafikdræbt i et lyskryds ved kirken. Det var ubegribeligt.«

Tidlig søndag morgen

Bent har primært set sig selv som præst, også da han vendte tilbage til Tølløse som underviser og senere rektor på seminariet: »Jeg har

altid haft lettere ved at undervise. Der er en forskel i kroppen på, om jeg skal prædike eller holde et teologisk foredrag. Prædikenen er en proklamation af et budskab, som man ikke diskuterer i konteksten. Ved et kateder er det noget andet. Dér lægger man op til samtale.«

Måske derfor var det svært at blive færdig med prædikenen. Liturgi og disposition var klar, men ambitionen om at være færdig, når Bodil kom hjem fra skole fredag middag lykkedes aldrig. Min prædiken blev først skrevet søndag morgen fra klokken fire til otte. Da var der mest ro i huset. »Jeg kunne ikke gøre den færdig før,« siger han. Det er noget helt andet med fx artikler, som han skriver mange af.

Interessen for det historiske blev forøget i USA, hvor han læste et år i Boston. Her fandt han tilfældigt baptistpionéren A.P. Førsters breve, som oprindeligt var skrevet på engelsk. Bodil og han oversatte om aftenen, mens drengene sov – det var før, Ane blev født.

Overført medlemskab

Bents speciale på universitetet gav tankerne om overført medlemskab form. Han konkluderer →

»Vi har diskuteret, så det bragede, men mødtes bagefter i andagt, bøn og respekt.«

»» Min prædiken blev først skrevet søndag morgen fra klokken fire til otte. ««

Bent Hylleberg

- Bent Hylleberg, født 25. maj 1946, gift med Bodil i 1969
- Tre børn: Morten, Rasmus og Ane. Og ni børnebørn
- Immanuelskirken Aarhus 1969-1985
- Seminariet Tølløse og SALT 1985-2009
- BaptistKirkens formand 2013-2017

Præstespire i Tølløse 1968 – og præstefamilien på trappen til Immanuelskirken i Aarhus 1975

»Dengang ville nogle have mig og Århus Baptistmenighed smidt ud af BaptistKirken.«

→ derede, at dåben kunne have to forskellige former. Det var et brud med den gængse baptistiske opfattelse. Men han afviste åbent medlemskab: »Jeg ville stå fast på vores fundament, at det er tro og dåb, der bygger kirke«. I USA talte de om »overført medlemskab« – og det blev indført i Århus menighed i 1984. Man anerkendte dermed i særlige tilfælde barne-dåben som dåb.

I 2015 havde 22 menigheder »overført medlemskab«. 18 havde »åbent medlemskab«. 12 havde stadig et klassisk dåbssyn, hvoraf de ti var vores etniske menigheder: »I løbet af 30 år – én generation – havde det hele flyttet sig stille og roligt.«

»Dengang ville nogle have mig og Århus Baptistmenighed smidt ud af BaptistKirken. Det samme problem gentager sig med »homo-problematikken«. Man har misforstået vores kirkesyn. Hos os tager fællesskabet en beslutning på baggrund af dialog – og så lever vi med forskellene. Det er trist, hvis vi lukker dialogen ned.«

Seminarieret til København

Jeg spørger, hvad Bent er mest stolt af igennem sine mange års tjeneste for BaptistKirken: »At få det teologiske seminarium flyttet fra Tølløse med salg til Skolerne, uden at det bragte andet end godt med sig.« Seminarieret blev i 2000 til det fælleskirkelige SALT, Skandinavisk Akademi for Lederskab og Teologi. Bent flyttede med som studieleder.

»Der var flere gange tanker om at flytte seminarieret til København. Modstanden kom fra bondesamfundets tænkning om en »enhedsskole«, hvor de unge lærte prædikanterne at kende. Men da højskolen lukkede i 1986, var der ikke noget voksenmiljø i Tølløse. Med SALT kom vi ind i et økumenisk miljø med 20-30 studerende, da vi var flest. Det blev 10 gode år.«

»Vi er ilde stillet, hvis vi lader hvem som helst blive præster, uden at vi uddanner dem.«

Præstekollegiet

Inden Bodil kommer med frokosten, spørger jeg, hvordan kommende præster skal uddannes, og Bent svarer som sædvanlig klart: »Der er to danske grunduddannelser: Den akademiske og professionsuddannelsen. Vil man være præst, skal man vælge den sidste: 3K – Kirke, Kultur og Kommunikation. Det er en grunduddannelse ligesom seminarierets. Vil man følge det akademiske spor, så vælg universitetet. Hvis de studerende parallelt med studiet er engageret i en menighed, får vi gode medarbejdere.«

Han tilføjer: »Vi er ilde stillet, hvis vi lader hvem som helst blive præster, uden at vi uddanner dem. Nye præster skal have en vilje til at sætte sig ind i vores teologiske univers. Præstekollegiet har aldrig været ensrettet. Vi har diskuteret, så det bragede, men mødtes bagefter i andagt, bøn og respekt. Hvis den dimension udebliver, kan man måske bygge noget op lokalt, men man nedbryder fællesskabet.«

Hvad velsignelse betyder for mig

Velsignelsen slutter vores gudstjeneste. Den giver en styrke og en ro, som kan hjælpe én igennem den kommende hverdag.

»»Og hver eneste dag er jeg velsignet med en ny dag på denne jord.««

[☰] Jonathan Mikkelsen, Korskirken i Herlev

[📷] Privat

Velsignelsen er afslutningen på vores gudstjeneste, og ikke kun fordi den ligger sidst. Den giver styrke og ro, som kan hjælpe én igennem den kommende hverdag.

Dog er det ikke kun ved gudstjenesten, jeg føler mig velsignet, for jeg er så heldig, at jeg ret ofte føler mig velsignet. Når jeg står op, føler jeg mig velsignet over, at jeg har tag over hovedet og en familie at stå op til. Når jeg tager på arbejde som pædagogmedhjælper, føler jeg mig velsignet, når de sødeste og mest ærlige små børn kommer og giver mig kærlighed. Når jeg har det svært, føler jeg mig velsignet, for jeg har mange venner og en familie, som kan hjælpe, og som jeg kan snakke med. Og hver eneste dag er jeg velsignet med en ny dag på denne jord.

Ikke en garanti

Alle de ting, jeg nævner, er ikke garantier, men jeg tror, at hvis man lader Gud »lyse sit ansigt over dig og være dig nådig«, så vil Gud velsigne alle sine børn på hver deres måde. Ikke alle kan relatere til dette, men nogle kan.

At forstå sit forhold til Gud

Jeg skriver fra mit eget perspektiv som 21-årig, men jeg mener ikke, at velsignelsen har noget med alder eller andet at gøre. Det handler i stedet om at forstå sit eget personlige forhold til Gud. Jeg tror ikke, man mærker velsignelsen ved at måle sig med andre, men ved at være glad for alle de små ting i hverdagen, som ikke er selvfølgelige. Ved at lægge mærke til og værdsætte de små ting, kan man ikke alene opleve sig velsignet, men man bliver også mere positiv over det liv, vi allerede har.

Glæde i Chin Bethel Church i Skjern: 12 unge blev døbt

På ungdomslejren i uge 7 skabte ungdomspræsten Sailo Thang fra USA et trygt rum, hvor spørgsmål, tvivl og længsel fik plads

[≡] Henrik Andersen, webredaktør

[📷] Private

» Uge 7 oplevede vores menighed en stor glædesdag: 12 af vores unge blev døbt og bekendte offentligt, at de har givet deres liv til Jesus Kristus«, fortæller Chin Chin (Biak Chin Par Lian) fra Chin Bethel Church (CBC) i Skjern.

Dåben var frugten af en intensiv ungdomslejr i menigheden med 80 deltagere. De 12-16-årige var samlet i to døgn, og de unge over 16 år var samlet i yderligere to døgn. Undervisningen

favnede bredt fra bibelfordybelse til samtaler om tro og identitet. Der var selvfølgelig også plads til masser af lovsang og fællesskab. For mange unge blev dagene et vendepunkt, hvor troen gik fra at være noget, de havde hørt om, til et personligt valg om at følge Jesus.

En prædikant med en mission

Undervisningen var lagt i hænderne på Sailo Thang, en efterspurgt forkynder blandt chinkristne verden over. Han besøgte CBC på en sommerlejr i september 2023, og mange havde set frem til gensynet: »Med et klart

evangelisk budskab og et hjerte for unge gjorde han kaldet til efterfølgelse tydeligt«, siger Chin Chin. Undervisningen foregik på engelsk, mens søndagens prædiken blev holdt på chin, så hele menigheden kunne være med.

» En opfordring til mændene om at vågne op! «

Ungdomslejrens deltagere.

» Troen gik fra at være noget, de havde hørt om, til et personligt valg om at følge Jesus. «

Fædrenes åndelige ansvar

I prædikenen talte Sailo Thang særligt om fædrenes åndelige ansvar. Med både kærlighed og tydelighed udfordrede han mændene. Over hele verden ser man i Chin-fællesskaber, at kvinderne »overhaler« mændene på områder som uddannelse, trofasthed og engagement. Med et glimt i øjet sagde han, at der findes fædre, der stadig lever som »drenge med ble«. Det var ikke en kritik af kvindernes omsorg for deres mænd, men en opfordring til mændene om at vågne op!

Chin Chin siger, at budskabet var klart: »Hvis hjem og menighed skal være sunde, må fædre træde ind i deres kald og lade Gud hele det, som er brudt. Når mænd tager ansvar og vokser i åndelig modenhed, kan mænd og kvinder sammen finde den balance, Gud har tænkt. Han understregede, at når fædre

træder ind i deres kald, er kvinderne klar til at stå ved siden af og bygge op sammen.«

Påmindelse om det fælles ansvar

Sailo Thang samlede sin pointe i »de fem P'er« for en far: Priest, Prophet, Pastor, Protector og Provider – dvs. kaldet til forbøn, til at tale Guds ord ind i familien, til åndelig ledelse, til beskyttelse og til at forsørge både praktisk og følelsesmæssigt.

Dåbshandlingen blev derfor ikke kun en fejring af tolv unge menneskers tro, men også en påmindelse til hele menigheden om fælles ansvar. Kirken har brug for stærke kvinder og stærke mænd – ikke i konkurrence, men i fælles vækst.

Taknemmelighed og generøsitet

Glæden og taknemmeligheden over undervisningen og de unges dåb blev fejret med et

» Kirken har brug for stærke kvinder og stærke mænd – ikke i konkurrence, men i fælles vækst. «

fælles måltid for hele menigheden efter gudstjenesten. Det var menighedens hjælpepræst, Za Uk Lian, der gav maden i taknemmelighed over, at hans datter blev døbt.

Generøsitet og måltidsfællesskab med hele menigheden er en naturlig del af livet blandt chin-kristne. De giver tiende, støtter gode formål og engagerer sig i tjeneste. Tjenstvilligheden og generøsiteten er særlig stor blandt de forældre, der først kom til Danmark. Det er et vidnesbyrd om tro og taknemmelighed, som forældrene håber, vil blive båret videre af de næste generationer.

I Skjern glæder de sig allerede til næste år!

Chin Chin slutter beretningen fra Chin Bethel Church: »Vi takker Gud for det, Han har gjort, og beder om, at både unge og voksne må vokse i tro, enhed og åndeligt ansvar – til velsignelse for kirken og verden. Glæden og forventningen lever videre i menigheden. Allerede nu ser mange frem til Sailo Thangs næste besøg, når han – hvis Gud vil – igen kommer i uge 7 næste år.«

Læs mere på www.baptist.dk

Denne artikel ligger på www.baptist.dk/kirkeliv. Sidst i artiklen ligger links til en tidligere artikel om Sailo Thang i forbindelse med CBC's sommerlejr i september 2023. Her er der link til Facebook, hvor du kan se Sailo Thang og lytte til hans prædiken (på chin).

100 år i Afrika: BaptistKirken gør klar til 2028

Store mængder historisk materiale er blevet digitaliseret. Nu er fokus på en bogudgivelse og en fejring, der kan mærkes i menighederne.

[≡] Henrik Andersen, webredaktør

[📁] Arkiv

»Ruinerne af de gamle huse, vi fandt, var umulige at gøre i stand. Derimod var der en mængde brugbare soltørrede mursten. Vi fik 12.000 sten frem og begyndte at opføre et hus. Desværre har de indfødte kun ringe sans for rette linjer, så min mand måtte lægge stenene selv ... Huset er 4,5 meter bredt og godt 17 meter langt. Der er to små stuer og et lille rum til kasser og kufferter, et rum til poliklinik og et til opbevarelse af redskaber og værktøj. Så er herligheden, det første hus på de danske baptisters første missionsstation, færdigt.«

I beretningen fra 1963 ser Johanne Andersen tilbage på rejsen i 1928 fra Danmark over Belgien til Urundi. Det land, vi i dag kender som Burundi. Johanne og N.P. Andersen var de første danske baptister, der blev sendt ud som missionærer. De nåede til Urundi den 17. maj 1928 og den 6. juni 1928 nåede ægteparret sammen med 80 bærere frem til Musema, hvor de byggede den første missionsstation.

I 2028 skal vi fejre 100 år i Afrika, og forberedelserne er ved at komme i gang.

Fra Teams-møder til et spændende digitalt arkiv

I efteråret 2022 ringede Morten Kjær Kofoed, sekretær for International Mission i BaptistKirken, rundt til en flok særligt udvalgte. Hurtigt fik han samlet et lille udvalg, der siden har holdt utallige møder på Teams og gravet i arkiverne. Udvalget har efterhånden samlet et omfattende materiale om BaptistKirkens første 100 år i Afrika: Fra mere end 25 timers interviews med tidligere udsendte eller deres børn til digitale udgaver af Ugebladet fra 1851 til 1961.

Det digitale materiale er samlet på BaptistKirkens server, så alle, der skal arbejde med jubilæumsforberedelserne, kan få glæde af materialet.

Jubilæumsbogen tager form – redaktør og skribenter er i gang

BaptistKirkens ledelse har besluttet, at der skal udgives en bog i anledning af jubilæet. Historiker Jens Wendel-Hansen har påtaget sig opgaven som redaktør. Det sikrer, at der bliver tale om professionel historieformidling.

For at skabe overblik og hjælpe skribenterne bliver der afholdt webinarer for skribenterne med information om

»Der skal udgives en bog i anledning af jubilæet.«

BaptistKirkens egne arkiver (både de digitale og det fysiske i Tølløse), adgang til Det kongelige Bibliotek, Rigsarkivet og en række online-steder med information.

Stemmer fra syd: Jagten på fortællingerne i Rwanda og Burundi

Udvalget forsøger at etablere et samarbejde med vores partnere i Rwanda og Burundi. Uroligheder har medført, at baptistkirkerne ikke længere har arkiver af betydning. For at dokumentere »stemmerne fra syd« forsøger udvalget at gennemføre en række interviews med personer i Rwanda og Burundi.

»» Fra mere end 25 timers interviews med tidligere udsendte eller deres børn til digitale udgaver af Ugebladet. ««

»» Tanker om kulturel udveksling mellem nord og syd. Ideerne står i kø. ««

Fejringen i 2028: Vi fejrer det både nationalt og lokalt

En bog kan belyse og oplyse. I særlige tilfælde kan den begeistre og måske samle mennesker for en sag. En fælles fejring kan forbinde – på tværs i BaptistKirken og fra nord til syd. Derfor arbejder endnu et udvalg med en fælles fejring af jubilæet i 2028.

Der er mange ideer på bordet: Flere af dem handler om at gøre det spændende arkivmateriale tilgængeligt for mange fx som nøglefærdige »rejseudstillinger«, der kan cirkulere mellem menighederne. Der er også tanker om kulturel udveksling mellem nord og syd. Ideerne står i kø. Det bliver spændende at følge med i forberedelserne til fejringen.

Har du materiale – eller vil du bidrage? Sådan hjælper du

Hvis vi har overset dig i vores søgen efter skribenter – eller hvis du på anden måde ønsker at bidrage til det fortsatte arbejde – er du meget velkommen til at kontakte Morten Kjær Kofoed, e-mail: morten@baptistkirken.dk, tlf.: 3011 2904.

Fra mangel til muligheder

Udvalgte kirker og lokalsamfund i Rwanda og Burundi bliver trænet i menighedsbaseret diakoni – at have øje for de eksisterende ressourcer.

[≡] [📷] Morten Kofoed

BaptistKirkens partnere i Rwanda og Burundi har de senere år deltaget i et projekt – eller rettere en proces – hvor udvalgte kirker og lokalsamfund bliver trænet i at bruge de ressourcer, der allerede findes lokalt. Denne »hjælp-til-selvhjælp«-tilgang tager udgangspunkt i kirkernes eksisterende arbejde, deres lokale tilstedeværelse og deres rolle som aktive aktører i lokalsamfundet. I Danmark kalder vi det menighedsbaseret diakoni.

Menigheds- og lokalsamfundsmobilisering

Menigheds- og lokalsamfundsmobilisering er et diakonalt udviklingskoncept, der bygger på en enkel, men grundlæggende tanke: Varig forandring skabes bedst, når mennesker selv opdager og mobiliserer de ressourcer, de allerede har. Metoden er dermed en struktureret måde at omsætte diakoni til praksis – som konkret hjælp til selvhjælp.

Metoden bruges i dag i mange lande, herunder Rwanda og Burundi, hvor BaptistKirken i Danmark sammen med lokale kirker og med støtte fra CKU¹ har været med til at implementere tilgangen. Erfaringerne viser, at kir-

» Varig forandring skabes bedst, når mennesker selv opdager og mobiliserer de ressourcer, de allerede har. «

Evalueringskonsulent Finn Hansen fra CKU besigtiger kirkebyggeri.

Podie under opførelse i den nye kirke.

ken har en særlig styrke som forandringsaktør, fordi den er lokalt forankret, har relationer til både mennesker og myndigheder og nyder høj tillid i lokalsamfundene.

Diakonale aktiver – mere end penge

En helt central del af processen er at arbejde med holdninger og selvforståelse. Her spiller begrebet diakonale aktiver en vigtig rolle. I stedet for at tage udgangspunkt i det, der mangler, begynder processen med at identificere det, der allerede findes. Det gælder både de synlige aktiver som bygninger, jord, menigheder, frivillige og lederskab – og de usynlige aktiver som tro, håb, relationer, konflikthåndtering, tillid og ansvarsfølelse. Derved styrkes troen på, at man selv kan gøre en forskel og har ansvar for – og indflydelse på – en positiv udvikling.

I den proces bliver diakonien konkret, fx når fællesskaber organiserer spare- og lånegrupper – noget, mange i forvejen kender fra andre indsats. Her sparer man små beløb op og låner til helt jordnære formål: skolepenge til børnene, frø til næste sæson eller smådyr, der kan skabe en indtægt. Beløbene er ofte beskedne, men betydningen er stor. Når mennesker opdager, at de sammen kan mobilisere ressourcer, sker der et markant skifte i selvforståelsen. Afhængigheden af ekstern hjælp mindskes, og oplevelsen af ansvar, ejerskab og fælles handlekraft vokser.

Spare- og lånegrupperne er mere end et økonomisk redskab. De bliver et læringsrum, hvor tillid, samarbejde og gensidig forpligtelse styrkes. Netværk, relationer og fælles økonomi danner grundlag for større initiativer. Det er hjælp til selvhjælp i praksis.

En deltager fra Burundi formulerede det sådan: »Hvis vi tror, vi er fattige, er vi det allerede. Hvis vi tror, vi har noget, kan vi handle – det er en indre styrke.«

Kirken som katalysator

Menigheds- og lokalsamfundsmobilisering starter ofte med det, der kaldes en *church awakening* – en proces, hvor menigheden reflekterer teologisk over sin rolle i samfundet. Diakoni forstås ikke som et projekt ved siden af kirkens liv, men som en integreret del af kirkens identitet. Tro og handling hører sammen.

Erfaringerne viser, hvordan tilgangen skaber konkrete resultater: menigheder organiserer spare- og lånegrupper, bygger huse til udsatte, bidrager til sundhedsforsikring og styrker relationerne i lokalsamfundet. Samtidig vokser fællesskabet i menigheden, og flere tager ansvar.

Processen viser, at menighedsbaseret diakoni ikke handler om store budgetter, men om at frigøre det potentiale, Gud allerede har lagt

»Kirken har en særlig styrke som forandringsaktør, fordi den er lokalt forankret.«

»Derved styrkes troen på, at man selv kan gøre en forskel og har ansvar for en positiv udvikling.«

i mennesker og fællesskaber. Når kirken tager sine diakonale aktiver alvorligt, kan den være med til at skabe håb, værdighed og forandring – indefra og ud.

Menighedsbaseret diakoni er i sidste ende netop det: tro i handling – hjælp til selvhjælp – båret af fællesskab, ansvar og håb.

Efter hans hus brændte, har en indbygger fået et nyt hus med hjælp fra kirken, der deltager i projektet.

Nye toiletter finansieret af egne midler som en aktivitet i projektet.

Kristendom og demokrati

Demokrati betyder folkestyre og bygger på princippet om folkesuveræniteten, hvor den politiske magt i samfundet ligger hos borgerne.

[≡] Lotte Holm Boeriis

[📷] Gitte Elleby

Ud fra et kristent perspektiv kan demokrati forstås gennem kristendommens menneskesyn og etik. Her anses mennesket for at være skabt i Guds billede. Alle mennesker har en grundlæggende værdighed og samme værdi. Det menneskesyn kan kobles til demokratiets idé om politisk lighed, hvor alle borgere har ret til at blive hørt og til at deltage i politiske beslutninger gennem valg og offentlig debat.

At elske sin næste

Et centralt element i kristen etik er næstekærlighedsbuddet, som Jesus formulerer: man skal elske sin næste som sig selv. I en samfundsmæssig sammenhæng kan næstekærlighed forstås som et ideal om solidaritet og ansvar for andre mennesker. I et demokratisk samfund kan det betyde, at politiske beslutninger ikke kun handler om individets egne interesser, men også om at tage hensyn til fællesskabet og til de mest udsatte grupper i samfundet.

Stat og kirke

Den protestantiske reformator Martin Luther udviklede den lære, at Gud styrer verden gennem to områder: det åndelige og det verdslige. Det åndelige handler om tro og kirke, mens det verdslige handler om samfundets politiske orden.

Den opdeling kan ses som en tidlig tanke om, at staten og kirken har forskellige roller. Derfor kan et demokratisk samfund fungere uden at være direkte styret af religion, selvom kristne værdier stadig kan påvirke borgernes holdninger.

I praksis

Et aktuelt eksempel på demokratiets betydning er folketingsvalget i Danmark 2026. Her fik borgerne mulighed for at vælge politikere til at repræsentere dem i Folketinget. Valget viser, hvordan demokratiet både bygger på retfærdighed som stemmeret og ytringsfrihed og på borgernes ansvar for at deltage aktivt i samfundet.

Samlet set deler kristendom og demokrati flere grundlæggende værdier, især idéen om menneskets værdighed, ansvar og omsorg for andre. Kristendommens etik kan derfor fungere som en moralsk inspiration for et demokratisk samfund.